зеферъ (тънъкъ миризливъ вѣтъръ) който очистя вситѣ испаренія и прави человѣцитѣ здравы и червенъ дарясти. Арѣственно различяватъ отъ другы тѣ жители на околны тѣ села, тия ся странно-любивы и ученолюбивы. — Вситѣ почти ся занимаватъ съ пасво пастыри (овчари).

Жеравнянитѣ имать едно особито наречіе и произношеніе на Българскы тъ нашъ языкъ напр. Жеравнянинъ казува, кадѣ ще идешь? а Котленинъ Каде ще подишь? Котленецъ казува огнъ съ малъкъ ерь а жеравнинъ огнъ като и слѣдующитѣ думы, изговаря съ удареніе то на прѣзокончаніе то като, оряхъ, вино бяло, сиво сухо и др. много на тѣзы подобны, а Котленецъ всичкы тѣ тѣзы изговаря съ удареніе то на укончаніе то: както: оряхъ, вино бяло сиво сухо и пр. —

Въ село Жеравна има една церква ново-дана Храмъ Св. Никола, едно училище недоправено и едно вяхто, но спорѣдъ Катадневното стараніе на жителитѣ за построеніе то на ново то училище не ще ся убавятъ века отъ да приткатъ и тый въ успехъ тъ на ученіе то измѣжду другы тѣ тѣхны съсѣды.

Мѫжетѣ ся трудолюбиви и добры, домостроителны да приносятъ и да настанѫватъ всяко потрѣбно съ врѣме за кѫщытѣ си. Мѫжетѣ носятъ слѣдующитѣ облекла: желти и сыни абени потуры и желты абы съ гайтанъ обшиты. На главытѣ си носятъ калпацы отъ овчи кожи, а по богаты тѣ и що усивѣятъ повечето въ селотѣ носятъ шервета и бѣлы абени калцуни. Жены тѣ носятъ черны плотнени фустанѣ а по богаты тѣ гюрмроютяни и дженфесани отъ сущитѣ плагове носятъ мортенкини